

## Ελένη Πορτάλιου Ολυμπιακοί βανδαλισμοί στο Μαραθώνα

**Η** απόφαση της κυβέρνησης των Ταλιμάπαν στο Αργανιστάν να καταστρέψει γιγαντιαία αγάλματα του Βούδα στο Μπαμιάν ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών διεθνώς, από το Ιράν μέχρι τις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα μνημεία αυτά, είπαν, δεν ανήκουν στενά στη χώρα που βρίσκονται αλλά σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα. Πολύ σωστά.

Την ίδια στιγμή, όμως, στη σύγχρονη ελληνική δημοκρατία οι υπουργοί Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, κ.κ. Βενιζέλος και Λαλιώτης, μαζί με την επικεφαλής του Αθήνα 2004 κ. Αγγελοπούλου, ετοιμάζονται να καταστρέψουν τον ιστορικό τόπο του Μαραθώνα, εκεί που οι Αθηναίοι «προμαχούντες Ελλήνων χρυσοφόρων Μήδων εστόρεσαν δύναμιν».

Το έλος των Σχινιά περιβαλλόμενο από το δάσος με τις κοικουνταριές, παραμένοντας, παρά την χακοποίηση από την αιθαιρετή δόμηση και το αεροδρόμιο μικρών σκαφών, ένας μεγάλης αξίας υγροβιότοπος

που μπορεί να αποκατασταθεί ως τόπος σπάνιας σε ευφωπαϊκό επίπεδο χλωρίδας και πανίδας, παραδίδεται από στιγμή σε στιγμή στο άλεος των εκσκαφέων. 1.500.000 κ.μ. θ' αφαιρεθούν από το σώμα της ήρεμης πεδιάδας για να κατασκευαστούν δύο τεχνητές λίμνες κωπηλασίας και αποβάθρα για μηχανοκίνητα σκάφη, δύο πύργοι αφετηρίας και τερματισμού (με 3 και 4 πατώματα αντίστοιχα), εγκαταστάσεις φιλοξενίας και σίτισης, ελικοδρόμιο, κερκίδες για 13.000 άτομα, χώροι στάθμευσης κ.λπ.

Η άντληση νερού από τη Μακαρία Πηγή και τη λίμνη του Μαραθώνα θα δημιουργήσει ανισορροπία στον ιδροφόρο ορίζοντα και το οικοσύστημα, με ανυπολόγιστες συνέπειες μετατροπής της περιοχής σε ξερότοπο και καταστροφής του δάσους από την είσοδο αλμυρού νερού στο υπέδαιφος.

Είναι σίγουρο ότι οι εκσκαφέις θα καταστρέψουν ό,τι απομένει στο έδαφος από τα λείψανα του πεδίου της μάχης, όπως έγινε με το Αττικό Μετρό στον Κεραμεικό και

την καταστροφή του μη ανασκαφέντος τμήματος του αρχαίου νεκροταφείου. Εκεί χρειάστηκε να παρέμβει η Ευρωπαϊκή Ένωση και να γλιτώσει από τα νύχια του υπουργού Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. το σημερινό ανασκαφμένο Κεραμεικό. Εδώ;

Το ιστορικό και οικολογικό έγκλημα έχει προϊστορία.

Ο κατ' ευφημισμόν υπουργός Περιβάλλοντος εξαίρεσε από το πρόγραμμα Νατιγα 2000 το Σχινιά και ακύρωσε όλα τα έργα προστασίας που είχαν προγραμματιστεί από το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, ύψους 260.000.000 δρχ. Ταυτόχρονα μπλοκάρει επί 10ετία τη θεσμοθέτηση της Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) Β.Α. Αττικής, με βάση την οποία θα μπορούσε να υπάρξει ένα καθεστώς προστασίας για το σύνολο της περιοχής.

Ο επίσης κατ' ευφημισμόν υπουργός Πολιτισμού παρακολούθει μακάριος τον προγραμματισμό των έργων εντός της αρχαιολογικής ζώνης προστασίας του Μαραθώνα. Εγκαλούμενος από τον πρόεδρο της Αρχαιολογικής Εταιρείας κ. Δοντά και το γ. γραμματέα της κ. Πετράκο, ο οποίος τυγχάνει ειδικός μελετητής του Μαραθώνα και αντιτάχθηκε στις προσπάθειες της κεντρικής υπηρεσίας του ΥΠ.ΠΟ να περιορίσει την αρχαιολογική ζώνη, ο κ. Βενιζέλος κωφεύει. Όπως, όμως, δηλώνουν οι δύο έγκριτοι αρχαιολόγοι, εφόσον δεν έχει αρθεί η αρχαιολογική δέσμευση, υπάρχει το απόλυτο εμπόδιο σε οποιαδήποτε απότελεσμα κατασκευής του κωπηλατοδομίου.

Το φαινομενικά παράλογο είναι ότι κανείς από τους δύο υπουργούς δεν απαντά στο απλό και σαφές ερώτημα: γιατί ειδικά στο Μαραθώνα το κωπηλατοδόρομο; Πληθώρα προτάσεων για είδη υπάρχουσες λίμνες (Υλίκη, Κωπαΐδα, Ιωαννίνων κ.λπ.) έχουν διατυπωθεί. Φαίνεται, όμως, ότι εκεί

το μικρό μέγεθος των παρεμβάσεων δε συμφέρει τους εργολάβους.

Πάνω στα πουλιά, λοιπόν, πάνω στα καλάμια, πάνω στα κόκαλα των Μαραθωνιμάχων, πάνω στις επιτύμβιες στήλες. Ο πολιτισμός δεν είναι ενιαίος. Υπάρχουν υπουργοί σκοταδιστές που κινούν μπουλντόζες, ελισσόμενοι κομψά με όρους εθνικών πάρκων και προστρέχοντες στη «λαϊκή εντολή» των αιθαιρετούντων και τη στήριξη των επί χρήμασι απολογητών της εξουσίας τους. Υπάρχει και ο Καλλίνικος που με την προτροπή του Μιλτιάδη έγειρε την πλάστιγγα, στη συνάντηση των δέκα στρατηγών, υπέρ του να δοθεί η μάχη κατά των Περσών και έπεισε στο πεδίο του Μαραθώνα. Από σένα, Καλλίνικε, εξαρτάται η ελευθερία της πόλης των Αθηνών, είχε πει ο Μιλτιάδης.

Στο κατ' εμέ εξαιρετικό κείμενό του, «Η Ελληνική Πόλις και η Δημιουργία της Δημοκρατίας», ο Κορνήλιος Καστοριάδης, μιλώντας για τον Περικλή, αναφέρει: *Το αντικείμενο της θέσμισης της πόλεως είναι γι' αυτόν η δημιουργία ενός ανθρώπινου όντος, του Αθηναίου πολίτη, ο οποίος υπάρχει και ζει εντός και διά της ενότητας αυτών των τριών στοιχείων: της αγάπης και της «πρακτικής» της ομορφιάς, της αγάπης και της «πρακτικής» της σοφίας, της μέριμνας και της ειθίνης απέναντι στο δημόσιο καλό, στη συλλογικότητα, στην πόλιν. Και συνεχίζει με τα λόγια του ίδιου του Περικλή στον Επιτάφιο: Αιτοί έτεσαν γενναία στη μάχη έχοντας τη δίκαιη απαίτηση να μη στερηθούν μια τέτοια πόλιν και είναι είκολο να καταλάβουμε ότι ο καθένας ανάμεσα στους ζωντανούς είναι έτοιμος να υποφέρει για χάρη της.*

Από τους ελεύθερους πολίτες εξαρτάται η ελευθερία της πόλης, όπως από τον Καλλίνικο είχε εξαρτηθεί η ελευθερία των

Ελλήνων. Απ' όσους φυλάττουμε το δημοχρατικό σπέρμα που γεννήθηκε στην ελληνική πόλη των κλασικών χρόνων εξαρτάται να διαφύλαχθεί τουλάχιστον η ιστορία και οι τόποι που οι άνθρωποι την έγραψαν με το αἷμα τους. Ιδιαίτερα, που η εξουσία στην αυταρχική συναίνετική δημο-

χρατία μαζοποιεί το λαό για να κυβερνά ερήμην του, η κινητοποίηση για τη σωτηρία του αξιόλογου οικολογικά και αναντικαταστατού ιστορικά τόπου του Μαραθώνα υπενθυμίζει, επίσης, μια σημαντική δημοχρατική παρακαταθήκη για τον τρόπο θέσμισης και διακυβέρνησης της κοινωνίας.